

„TÖBB, MINT MUNKA”

MUNKAERŐ-PIACI PROGRAMOK
AZ EGYÉN ÉS A KÖZÖSSÉG ÉRDEKÉBEN

TÁMOP-1.4.1-11/1-2012-0044

A Regionális Szociális Forrásközpont Nonprofit Kft. által szervezett „TÖBB, MINT MUNKA” – munkaerő-piaci programok az egyén és a közösség érdekében című projekt a tartós munkanélküli és a fogyatékos emberek elhelyezkedésének segítségét célozta meg.

A TÁMOP-1.4.1-11/1-2012-0044 által finanszírozott projekt a nyílt munkaerő-piaci foglalkoztatási lehetőségek bővítését célzott képzéssel, egyéni szolgáltatások szervezésével és szükség esetén támogatott foglalkoztatással érte el.

A projekt során a munkaerő-piaci igényekhez igazodó gyakorló ápoló képzésen 12 fő tartós munkanélküli vett részt. Az eredményes vizsga tíz fő elhelyezkedését segítette elő. Foglalkoztatásuk 2013. augusztus 1-jével kezdődött meg a Markusovszky Egyetemi Oktatókórház szombathelyi és kőrmendi egységében, a Vas Megyei Szakosított Szociális Intézetben, illetve a megye területén lévő különböző szociális intézményekben.

A sikeres elhelyezkedéshez az is hozzájárult, hogy a képzésen résztvevők az elméleti oktatás után, a vizsgát megelőzően 500 óra gyakorlatot töltöttek különböző kórházi osztályokon, szociális intézményekben.

Ez egyrészt elmélyítette a tudásukat, másrészt pedig a felvételért felelős szakembereknek lehetőséget adott arra, hogy a gyakorlati munka során megismerjék a leendő munkavállalókat és ezen ismeret birtokában később megalapozott döntést tudjanak hozni a felvételükkel kapcsolatban.

A projektbe bevont fogyatékos ügyfelek speciális, betanító képzést kaptak, s ezen túl munkát is a szombathelyi McDonald's étteremben, az ArcelorMittal Szentgotthárd Kft. gyárában, a Tesco Global Áruházak Zrt. szombathelyi áruházában.

A projekt keretében olyan szolgáltatásokat vehettek igénybe, amelyek tudásuk, készségeik fejlesztését, álláskeresésüket, a munkaerő-piacra való visszatérésüket, valamint tartós munkavállalásukat egyaránt elősegítették.

A projekt azt a tényt erősíti meg, hogy a hátrányos helyzetű ügyfelek megfelelő végzettség elsajátításával, az egyéni igényeknek megfelelő, személyre szabott segítségnyújtással el tudnak helyezkedni a munkaerő-piacon.

Érdemes továbblépni

Támis János, az ArcelorMittal Szentgotthárd Kft. ügyvezetője úgy látja, a cég sokat profitálhat a „TÖBB, MINT MUNKA” projekt tapasztalataiból.

Az ArcelorMittal Szentgotthárd Kft. 15 éve harminc fővel indult a helyi ipari parkban, ma viszont 270 dolgozót foglalkoztat. A vezető gumiabroncs gyártók számára szövött acélhuzalt gyártó cég termelése, Támis János ügyvezető elmondása szerint, az elmúlt években folyamatosan nőtt, tavaly már a 10 milliárd forintot is meghaladta. A jövőben is fejlődőképes

vállalat személyzeti politikája a képzett helyi és környékbeli dolgozók alkalmazására épül. Támis János elmondta, hogy ugyanakkor a társadalmi felelősségvállalás részeként olyan embereket is alkalmaznak, akik számára valamely okból, nehézséget okoz az elhelyezkedés.

„E törekvéseinkbe illeszkedik bele Horváth András foglalkoztatása a logisztikai területen. Illetve, az ezt megelőző felkészítés. Mindez hasznos tapasztalatokat hozott mindannyiunk, s különösképpen azok számára, aki közvetlenül részt vettek a betanítási folyamatban. Úgy gondolom, hogy nagyon jól vizsgáztak” – fogalmazott Támis János, majd hozzátette: Horváth András remekül beilleszkedett a kollektívába, a munkában jól megállja a helyét, személyében megbízható dolgozót ismerhettünk meg.

„Függetlenül attól, hogy nálunk folytatja vagy máshol, egy olyan tapasztalat lesz már mögötte, ami önbizalmat ad számára. Nagy lépéseket tett meg! Ugyanakkor azt is látni kell és érdemes, hogy a »mélyvízbe« nem lehetett volna csak úgy beledobni. A beilleszkedés csak így, a projekt által biztosított képzési, mentori együttműködéssel működött igazán” – fo-

galmazott az ügyvezető, aki szerint az ilyesfajta foglalkoztatásra – a vevői igényekhez igazodva – a továbbiakban is nyitott a cég.

Támis János szerint a logisztikán túl megfelelő előkészítést követően a vállalat gyártási területén is alkalmazható lehetne a „TÖBB, MINT MUNKA” projektben látott és tapasztalt rendszer.

„Fontos, hogy a munkavállaló is sikerélményhez jusson, és a biztonságos munkakörnyezet is garantálható legyen, mint ahogy ezt Horváth András esetében sikerült is megvalósítani. A projekt lezárását követően kiértékeljük a tapasztalatokat, és számba vesszük a fejlesztési lehetőségeket” – húzta alá az ügyvezető, aki szerint érezhető volt, hogy Horváth Andrásval szoros kapcsolatba kerültek a munkatársai, különösképpen is közvetlen kollégája, Kovács Károly, aki atyáskodóan segíti Andrást.

„A pozitív tapasztalatok azt mutatják, hogy érdemes továbbmenni, s egy nagyobb közösségben is bevezetni a projektet, amely jól érezhetően növeli a munkatársi szolidaritást, a másakra való odafigyelést, és segít elérni, hogy a dolgozói csapatnak mindenki a tagja legyen!” – fogalmazott Támis János.

Örömmel jár dolgozni

A tanulásban akadályozott Horváth András számára rengeteg új tapasztalatot és tudást, és ami talán a legfontosabb: munkahelyet is hozott a „TÖBB, MINT MUNKA” projekt!

Horváth András a szentgotthárdi munkaügyi kirendeltségen keresztül került be a „TÖBB, MINT MUNKA” projektbe. A családjával nehéz körülmények között élő, tanulásban akadályozott 21 éves fiatalembernek korábban még nem volt munkahelye. Számára már a projekt első – munkavállalási kompetenciákat fejlesztő, a munkavállaláshoz, a munkába járáshoz szükséges alapvető ismereteket is felölelő elméleti képzése is sok újdonságot hozott.

Az Andrást segítő mentor szerint a meglehetősen szótlan fiatalembernek már ebben az időszakban fejlődött a kommunikációja, a kapcsolatteremtő képessége, s ez nagyon is

jól jött akkor, amikor az elméleti blokk után az ArcelorMittal Szentgotthárd Kft. logisztikai létesítményénél elindult a felkészítés gyakorlati, betanító része.

Ennek során Horváth András öt hétig, napi négy órában ismerkedett a vállalatnál zajló főbb munkafolyamatokkal (göngyölegkezelési tevékenység, spulni javító gép körüli munkák, válogatási, egyengetési tevékenységek). Grebenár Ferenc, megbízott csoportvezető szerint sokat jelentett, hogy a mentora szinte végig ott volt András mellett, ellenőrizte a munkáját, és segített a kezdeti betanulási és kommunikációs problémák megoldásában.

A kollégái látták, s értékelték is, hogy András igyekszik megfogadni a tanácsokat, s azt is örömmel tapasztalták, hogy egyre jobban belevöl a munkába.

„Az elején alig-alig szólt, a sok biztatás hatására azonban elkezdett feloldódni” – tette

hozzá a fentiekhez Grebenár Ferenc, aki szerint Horváth András teljes értékű munkaerővé fejlődött, s „ha ez így marad, akkor a folytatásban sem lesz vele probléma”.

Horváth András alkalmazására a betanítási időszakot követően, néhány hónappal később nyílt lehetőség abban az üzemszobában, ahol a felkészítése folyt, és ahol, jó eséllyel a továbbfoglalkoztatás is megvalósulhat.

„Nagyon jó érzés számomra, hogy lett munkám” – mondta a fiatal ember, aki nem rejtette véka alá: eleinte nagyon izgult, hiszen előtte még soha nem volt munkahelye.

„Sokat jelentett számomra, hogy ott volt mellettem a mentorom, így, ha problémám vagy kérdésem volt, tudtam kihez fordulni. Jól kijövök a kollégákkal, nagyon jól érzem itt magam, örömmel jövök dolgozni” – fogalmazott Horváth András, aki végül széles mosollyal is alátámasztotta mondandóját.

Középpontban a gyakorlat!

A Vas Megyei Szakosított Szociális Intézet gyakorlati helyként szolgált a projektben tanuló gyakorló ápolók számára, akik közül ketten állásajánlatot is kaptak az intézménytől!

A Vas Megyei Szakosított Szociális Intézet részlegeiben összesen 150-en laknak, az intézményben látássérülteket, mozgáskorlátozottakat, pszichiátriai betegeket, s idős, demens embereket is ellátnak, méghozzá maximális szakmaisággal, odafigyeléssel.

„A látássérülteket a Dunántúl egész területéről, a mozgássérülteket, a pszichiátriai betegeket és az idős embereket Vas megye egész területéről fogadjuk. Elsősorban a nyugdíjkorhatárt betöltött időskorú, valamint a látásfogyatékos-sággal, mozgásfogyatékos-sággal és pszichiátriai betegséggel élő személyek kérhetik felvételüket, akik rendszeres kórházi kezelést nem igényelnek. Az intézményünkben folyamatosan

110–120 fő között van a felvételre várakozók száma” – közölte Fatalin Gabriella, a látásfogytékos részleg osztályvezető ápolója, aki arról is beszámolt, hogy az intézmény terepintézményként nagyon régóta fogad és foglalkozik gyakorlatosokkal, általában szociális gondozó ápolókkal és szociális gondozó szervezőkkel.

A „TÖBB, MINT MUNKA” projektben viszont gyakorló ápoló hallgatókkal ismertették meg először magát az intézményt, annak részleteit, s az abban folyó tevékenységeket.

„A gyakorlaton lévőök nagy segítséget jelentenek a mindennapokban, függetlenül attól, hogy egy vagy két-három hetet töltenek el nálunk. A lakók is nagyon szeretik őket! Nem volt ez másként a »TÖBB, MINT MUNKA« projekt során ideérkezők esetében sem” – mesélte Fatalin Gabriella, aki arról is szólt, hogy törekvéseik szerint a gyakorlaton lévőök mind a négy osztály munkájába betekintést nyernek. Megismerik a napi rutint, a lakókat, a dolgozókat, a feladatokat, a különböző munkafolyamatokat.

„Lépésről lépésre vezetjük be őket az ápolási munka gyakorlatába. A cél, hogy a gyakorlati idő végén úgy mehessenek el, hogy az alapápolási, köztük a higiénés szükségletek kielégítésével, az étkezéssel, a hely és helyzetváltoztatással kapcsolatos feladatokat képesek legyenek elvégezni” – fogalmazott Fatalin Gabriella, aki arra is kitért, hogy a gyakorlati idő kiváló lehetőséget teremt arra, hogy a napi munka során figyelhessék meg a gyakorlaton lévőök munkáját, s a munkatársak felvételekor így megalapozott döntést tudjanak hozni.

A „TÖBB, MINT MUNKA” projekt résztvevői közül ketten is munkalehetőséget kaptak az intézménytől!

Van értelme a munkámnak!

A korábban pénzügyi területen dolgozó, majd munkanélkülivé váló Bejczy Katalin számára hatalmas váltást jelentett a gyakorló ápoló képzés, amely után a Vas Megyei Szakosított Szociális Intézetben kapott munkát. Katalin úgy érzi, most tényleg a helyére került!

Bejczy Katalin a Vas Megyei Sportigazgatóság megszűnésekor 50 évesen veszítette el addigi munkáját. Tartott a jövőtől, hiszen jól tudta, hogy a munkáltatók főként irodai területen, amelyen addig dolgozott, általában nem szívesen alkalmaznak ötveneseket. Ma már egész

másként látja a történeteket, kimondottan szerencsés dolognak tartja, hogy akkor munkanélküli lett, s így bekapcsolódhatott a „TÖBB, MINT MUNKA” projektbe, amelynek köszönhetően egy merőben új úton indulhatott el.

„Mindig is irodai területen, számokkal dolgoztam. A sportigazgatóságon korábban bérszámfejtő, utoljára pedig házipénztáros voltam. Amikor kiderült, hogy megszűntetik a sportigazgatóságot, már ott motoszkált a fejemben, hogy pályát kellene változtatnom, s hogy olyan szakmában, olyan helyen kellene dolgoznom, ahol emberekkel foglalkozhatok. Innen nézve azt gondolom érthető, hogy nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy a munkaügyi központon keresztül megtalált a Regionális Szociális Forrásközpont, és a »TÖBB, MINT MUNKA« projektben elvégezhettem a gyakorló ápoló képzést” – mesélte Bejczy Katalin, akiről a képzés során gyorsan kiderült, hogy nagyon is alkalmas arra, hogy emberekkel foglalkozzon.

„Már az elméleti oktatás során is nagyon jó tanáraink voltak. Tanultunk például ápolástant, betegmegfigyelést, interakciót, pszichológiát,

szociológiát, pedagógiát, elsősegélyt, anatómiát, csecsemőápolást, idősgondozást... Nekem mindez teljesen új, és nagyon érdekes, izgalmas volt. Éreztem, hogy jó helyen vagyok. A gyakorlati oktatás során is sokat kaptunk, minden héten más és más kórházi osztályokon tanulhattunk, és szerencsére ide, az immár munkahelyemül szolgáló Vas Megyei Szaksított Szociális Intézetbe is eljuthattunk. Mit mondjak, nagyon megtetszett az itteni légkör, megfogott az az odafigyelés, ahogy a gondozottakkal, a lakókkal bántak. Nagyon örültem,

amikor felajánlották, hogy a tanfolyam után idejöhetek dolgozni. Levizsgáztam, és másnap már munkába is álltam!” – elevenítette fel a nyár történéseit Katalin, aki először egy táppénzen lévő kollégát helyettesített a demens részlegen, augusztus 12-e óta pedig a látássérültek, vakok ápolási részlegén dolgozik. Még hozzá azóta is nagy örömmel!

„Úgy érzem, hogy itt van értelme a munkának, nyugodtan kijelenthetem, hogy a helyemen vagyok!” – zárta mondandóját Katalin.

A közös hang

A Varga Tibor Józsefné alkalmazó Pszichiátriai Betegek Otthonának gondozási részlegvezetője, Takácsné Hargitai Beáta szerint Ibolya nagyon gyorsan megtalálta a közös hangot a munkatársakkal és a lakókkal.

„Első körben a mentora kért tájékoztatást arról, hogy van-e lehetőségünk munkavállalót felvenni a »TÖBB, MINT MUNKA« projekt résztvevői közül. Varga Tibor Józsefné, Ibolya pedig ezt követően elküldte hozzánk a pályázatát. Elbeszélgettünk vele, és úgy láttuk, hogy alkalmas az itteni munkavégzésre” – engedett be-

pillantást Varga Tibor Józsefné elhelyezkedésének kulisszái mögé Takácsné Hargitai Beáta, a Pszichiátriai Betegek Otthonának gondozási részlegvezetője, aki arra is kitért, hogy Ibolya betanított ápolóként kezdett, a sikeres vizsgák után pedig ápolói munkakörbe került.

„Nagyon hamar beilleszkedett, könnyen megtanulta a munkát, a lakókkal és a munkatársakkal pedig gyorsan megtalálta a közös hangot. A közösség egyből befogadta, s ez itt különösen fontos. A pszichiátriai betegek ápolásának ugyanis nagyon sok szépsége van, ugyanakkor ez a munka fizikai és pszichés szempontból is nagyon megterhelő tud lenni. A különböző kihívásoknak csak úgy lehet eleget tenni, ha a dolgozók jól érzik magukat a munkahelyükön. Ezért nálunk nagyon sokat számít, hogy jó, támogató légkörben folyjon a munka. Már csak ezért is fontos, hogy egy új dolgozó gyorsan beilleszkedjen a közösségbe, mint ahogy ez Ibolya esetében minden zökkenő nélkül megtörtént” – húzta alá Takácsné Hargitai Beáta, hozzátéve: „Ibolya személyében olyan munkaerőt kaptunk, aki a feladatait megbízhatóan, gondosan, empátiával végzi”.

Az intézményről: A Pszichiátriai Betegek Otthona jelenleg 734 férőhelyes, az ország legnagyobb krónikus pszichiátriai betegeket gondo-

zó otthona. Célja az olyan pszichiátriai betegek védett környezetben történő gondozása, akik aktív gyógykezelést már nem igényelnek, aktív kórházi ágyon történő elhelyezésük már nem

járhat teljes eredménnyel, valamint önálló életvitelre – legalábbis átmenetileg – krónikus betegségük miatt nem képesek.

Értelmet ad az életnek

Varga Tibor Józsefné az ápoló képzés után a szentgotthárdi Pszichiátriai Betegek Otthonában talált munkát. Elhelyezkedése óta sokkal kiegyensúlyozottabb és nyugodtabb, értelmet ad az életének, hogy dolgozzhat.

Varga Tibor Józsefné, Ibolya korábban a Vas Megyei Szakosított Otthon mentális csoportjának tagjaként, foglalkozásvezetőként dolgozott. Egy csoportos létszámléépítés során azonban neki is távoznia kellett az intézménytől.

Varga Tibor Józsefné ezt követően hosszú hónapokig élte a munkanélküliek anyagi és önbecsülési szempontból is keserű életét, míg nem a szeme elé került a „TÖBB, MINT MUNKA” projekt elindulását hirdető plakát.

Ibolya azonnal jelentkezett a gyakorló ápoló képzésre, s bár elmondása szerint a tanulásba nem volt könnyű visszaszoknia, egyetlen pillanatra sem bánta meg, hogy belevágott.

„Szerencsére a mentoraink sokat segítettek, a legmesszebb menőig számíthattunk rájuk” – mesélte Varga Tibor Józsefné, akinek az elméleti rész elsajátításánál a legtöbb fejtörést az anatómia megtanulása okozta. Annál inkább kedvére volt viszont az elsősegélynyújtás, ennek gyakorlása ugyanis már némi bepillantást adott számára a segítő munka gyakorlati világába.

„A gyakorlati képzés során a Markusovszky Kórház szinte minden osztályán eltölthettünk egy-egy hetet. Nagyon sokat tanultunk, mindannyiunk számára sok ismeretet adott ez az időszak” – mondta Ibolya. Arra is kitért, hogy a képzési időszak során tréninggel, csoportos és egyéni megbeszélésekkel segítették a cso-

portot a mentorok. A kirándulások, s más közös programok is jól szolgálták a csoport összekovácsolódását és a családi légkör kialakulását.

„A mentorom a munkahelykeresésben is segített, az ő ajánlására kerültem a Pszichiátriai Betegek Otthonába, ahol a vezetők és a dolgozók is rendkívül kedvesen, barátságosan fogadtak. Mit is mondhatnék... A munkanélküli hónapok után ez nagyon jól esett, és sokat segített az újrakezdésben!” – folytatta Ibolya, aki nagy odaadással ápolja, gondozza a lakókat, és persze arra is mindig szakít időt, hogy beszélgessen velük.

„Megfizethetetlen az itteni légkör, a hozzáállás, ahogy a dolgozók segítik egymás munkáját. Van úgy, hogy a munkában nem sikerül valami, a kollégáim ilyenkor is segítőkészen állnak mellettem. Mindenkinek olyan munkahelyet kívánok, mint az enyém!” – mondta Ibolya, aki elárulta: mióta munkába állt, sokkal kiegyensúlyozottabb és nyugodtabb, értelmet ad az életének, hogy dolgozzhat, ráadásul jó munkahelyi légkörben!

Regionális Szociális Forrásközpont Nonprofit Kft.

Szombathely, 11-es huszár út 116.

www.rszfk.hu

Nemzeti Fejlesztési Ügynökség
www.ujszechenyiterv.gov.hu
06 40 638 638

MAGYARORSZÁG MEGÚJUL

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Szociális Alap társfinanszírozásával valósul meg.